

KLÁRA TRSKOVÁ / 7. 7. 2021

Podoby filmové nevěry

Porušení věrnosti může mít rozmanité podoby a to, co je pro jednoho nemyslitelné, může být pro jiného úplně v pořádku. Co když se ale odchýlíme od skutečnosti obyčejných mezilidských vztahů a zapleteme se například se svou fantazií, která se před námi jednoho dne neočekávaně zhmotní?

„Drahoušku, řekni mi upřímně, víš, ale docela upřímně, byl jsi mi po celou tu dobu věrný?“ Touto otázkou vítá ve frašce *Růžové kombiné* z roku 1932 Irena svého muže po návratu z Paříže. Když vzápětí objeví v jeho kufru cizí dámské prádlo, oprávněně se domnívá, že až tak věrný jejich lásce nebyl. Po poradě s právníkem se rozhodne oplatit manželův zálet stejnou mincí, jenže nakonec toho není schopna. Irenina hra na nevěru probíhá především po telefonu. Se svým imaginárním milencem si naoko volá a manžel rozhovory musí z vedlejší místnosti poslouchat. Celá záležitost se objasní, když Irenin manžel přestřihne telefonické vedení, ale jeho žena dál volá svému milému. Když nakonec i růžové kombiné z manželova kufru najde svého právoplatného vlastníka, nevěra se šťastným koncem se objasní a pár pokračuje ve svém manželském soužití.

Nefalšovaná nevěra představuje hlavní zápletku filmu *Snadný život*, který v roce 1957 režíroval Miloš Makovec. Hlavní postava mladého studenta pražské Filozofické fakulty postupně skrze vztahy s mladými ženami získává všelijaké výhody – ubytování na privátě mimo vysokoškolskou kolej nebo vlivné styky na ministerstvu. Aby si rozchodem nepohoršil svou příznivou situaci, potřebuje si souběžně udržet dvě dívky najednou. Baletka Dáša tuší, že ji Boris podvádí, a varuje ho, aby to nedělal. Student jí ale namluví, že se s druhou dívkou už půl roku rozchází: „Je to stará historie, vlastně už skončila od okamžiku, co jsem tě poznal. Nechci jí ublížit, už to jde do vytracena...“ Přísahá pak Dáše, že se ten samý den s druhou dívkou rozejde. Dáša pak přijde do Borisova bytu, kde Jana právě uklízí, a snaží se své sokyni vysvětlit, proč jsou pro oportunistického studenta utajované paralelní vztahy tak výhodné: „Taky vaříte kávu, stelete, uklízíte? Boris nehne ani prstem, že?“ Baletka s vlivným otcem

pak nevěrníka vytrestá tím, že donese jeho vysokoškolskému pedagogovi práci, kterou celou opsal, a zničí tak jeho začínající kariéru.

Ve snímku *Neděle ve všední den* maďarského režiséra Félixé Máriássyho z roku 1962 dostane čtyřicetiletá klavíristka nabídku vystoupit v Budapešti. Nejprve se jí bojí přijmout, protože je zároveň matkou malého dítěte a cítí povinnost zajišťovat hladký chod domácnosti, aby se její manžel mohl věnovat skládání hudby. Později účast na zájezdu potvrdí, protože se cítí za svou práci nedocenená a chce svému muži ukázat, že není „jen jeho služka“. V maďarské metropoli zažívá koncertní úspěchy a když telefonuje domů, ujišťuje se, zda ji její muž miluje a není jí nevěrný. Nakonec je to ale sama Jana, kdo se v Budapešti sblíží s lékařem, který ji v noci políbí ve výtahu. Klavíristka se následující den vrátí do Prahy a její matka ji po návratu ujišťuje, že její muž večer nikam nechodil (a tedy byl po celou dobu pravděpodobně věrný). Když internista vypráví o polibku své maďarské ženě, leží podle jeho vysvětlení část viny právě na manželce, protože se až příliš věnovala své práci a ke všemu došlo jen proto, že spolu netrávili dost času. Po této krátké epizodě nevšedních událostí se oba páry vrací k rutinnímu životu.

V komedii režiséra Václava Vorlíčka *Kdo chce zabít Jessii?* z roku 1966 vede manželský pár Beránkových poklidný a dobře naplánovaný život až do objevení nového preparátu na úpravu snů. Lék vyvinutý docentkou Beránkovou dovede proměnit noční můru na příjemný sen, takže je pak člověk v bdělém životě spokojenější, ale především výkonnější v práci. Jejímu manželovi, docentu Beránkovi, se v noci zdá o mladé dívce z komiksu a manželka ho při tom může díky pokročilé technologii šmírovat přístrojem na monitorování snů. Docentka svého vynálezu zneužije a svou novou substanci vpraví injekčně do těla snícímu muži bez jeho vědomí. Pokus o odstranění plavovlasé Jessie se jí ale vymkne z rukou – následujícího rána se komiksová dívka zhmotní v bytě Beránkových i se zápornou postavou urostlého Supermana. Docentka Beránková je pak svému muži nevěrná právě se supermanským silákem, kterého nemohou zničit dokonce ani plameny krematoria, a její muž začne chodit se svou vysněnou a zhmotněnou Jessie.

Kdyby nebyla komedie *Happy End* (1967) režiséra Oldřicha Lipského vyvázaná ze zákonů obyčejného lineárního vyprávění, tak by byla nevěra řezníkovy manželky důvodem hned ke dvěma vraždám. Řezník Bedřich by byl odsouzen za ubodání a

rozčtvrcení své ženy a vyhození jejího milence z okna jejich bytu. Naštěstí se ale *Happy End* odvíjí obráceně, tedy od vrahovy popravy až k prvním schůzkám s Julií a Bedřichově narození. Juliino tělo si tedy její muž ve vaně dává dohromady (a nikoli porcuje – podobně jako přes den na jatkách skládá z kusů masa celé krávy, které mu ožívají pod rukama).

Tak trochu jinou nevěru najdeme také v česko-jugoslávském koprodukčním filmu z roku 1981. Spisovatel sci-fi příběhů si ve snímku *Monstrum z galaxie Arkana* vymyslí postavu dokonalé ženy, která umí ve své pozlacené tělesné schránce v mžiku připravit nejchutnější biftek a z prstů jí na objednávku prýští káva s mlékem. Když pak Andra skutečně přistane na blízkém ostrově na pobřeží, Robertově přítelkyni Bibě se přítomnost mimozemské ženy příliš nelíbí. Přítelkyně z masa a kostí vejde do bytu, právě když se Robert s Androu přenáší do hlubin vesmíru pomocí vzájemných dotyků. Biba pak počastuje dokonalou ženu sérií nevybíravých nadávek: „Ty nemožnej robote, plechová erotiko, kombajne“ nebo třeba „ty kosmická rajdo“.

Podobně jako ženy ve filmech *Snadný život* a *Neděle ve všední den* se i Biba stará o Robertovu domácnost. V záchvatu žárlivosti na nelidskou mimozemskou bytost hodí po svém příteli vyprané prádlo se slovy: „Dřív jsi byl aspoň milenec, teď budeš jenom mašinfíra.“ Spisovatel pak se svou fantazií odlétá do galaxie Arkana a svou lidskou přítelkyni nechává na zemi.

Všechny zmíněné filmy o nevěře předstírané, opravdové i fantastické najdete volně ke zhlédnutí na YouTube kanálu [Česká filmová klasika](#).